तैत्तिरीय संहिता 1

॥ तैत्तिरीय संहिता॥

॥चतुर्थः प्रश्नः॥

॥ तैत्तिरीयसंहितायां षष्ठमकाण्डे चतुर्थः प्रश्नः॥

युज्ञेन वै प्रजापंतिः प्रजा अंसृजत् ता उपयिष्क्रेरेवासृंजत् यदुंप्यजं उपयजंति प्रजा एव तद्यजंमानः सृजते जघनार्धादवं द्यति जघनार्धाद्धि प्रजाः प्रजायंन्ते स्थविमृतोऽवं द्यति स्थविमृतो हि प्रजाः प्रजायन्तेऽसंम्भिन्द्न्नवं द्यति प्राणानामसंम्भेदाय न प्रयावत्तयति यत्पंयावृत्तयेदुदावृतः प्रजा ग्राहुंकः स्याथ्समुद्रं गंच्छु स्वाहेत्यांह रेतः (१)

पुव तद्दंधात्यन्तिरिक्षं गच्छु स्वाहेत्यांहान्तिरिक्षेणैवास्मै प्रजाः प्रजायन्ते देव सिवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सिवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह सिवित्रप्रसूत पुवास्मै प्रजाः प्रजायन्ते देव सिवितारं गच्छु स्वाहेत्यांह होरात्राभ्यांमेवास्मै प्रजाः प्रजानयत्यहोरात्रे ह्यानुं प्रजाः प्रजायंन्ते मित्रावरुणौ गच्छु स्वाहाँ (२)

इत्यांह प्रजास्वेव प्रजांतासु प्राणापानौ दंधाति सोमं गच्छु स्वाहेत्यांह सौम्या हि देवतंया प्रजा यज्ञं गच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव यज्ञियाः करोति छन्दा रेसि गच्छु स्वाहेत्यांह पृशवो वै छन्दा रेसि पृश्नेवावं रुन्धे द्यावांपृथिवी गच्छु स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता द्यावांपृथिवीभ्यांमुभ्यतः परि गृह्णाति नर्भः (३)

दिव्यं गंच्छु स्वाहेत्यांह प्रजाभ्यं एव प्रजांताभ्यो वृष्टिं नि

प्रतिष्ठापयित प्राणानां वा पृषोऽवं द्यति योऽवद्यति गुदस्य मनों मे हार्दि यच्छेत्यांह प्राणानेव यंथास्थानमुपं ह्वयते पृशोर्वा आलंब्यस्य हृदंय शुगृंच्छिति सा हृंदयशूलम् (४) अभि समेति यत्पृंथिव्या हृंदयशूलमुंद्वासयेंत्पृथिवी श

यंच्छत्यग्निं वैश्वानरं गंच्छ स्वाहेत्यांह प्रजा एव प्रजांता अस्यां

शान्त्ये यं द्विष्यात्तं ध्यायेच्छुचैवैनंमर्पयति॥ (५)
रेतां मित्रावरुंणो गच्छु स्वाह्य नभी हृदयशूलं द्वात्रिरंशच॥——[१]

शुचापेयेद्यद्फ्स्वंपः शुचापेयेच्छुष्कंस्य चार्द्रस्यं च सुन्धावुद्वांसयत्युभयं

देवा वै यज्ञमाग्नींध्रे व्यंभजन्त ततो यद्त्यशिंष्यत् तदंब्रुव्न्वसंतु नु नं इदिमिति तद्वंसतीवरींणां वसतीविरत्वम् तस्मिन्प्रातनं समंशक्नुवन्तद्फ्सु प्रावेशयन्ता वंसतीवरींरभवन्वसतीवरींगृह्णाति यज्ञो वै वंसतीवरींर्यज्ञमेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसित यस्यागृहीता अभि निम्रोचेदनांरब्थोऽस्य यज्ञः स्यात् (६)
यज्ञं वि च्छिंन्द्याञ्योतिष्यां वा गृह्णीयाद्धिरंण्यं वावधाय

सशुंक्राणामेव गृंह्णाति यो वाँ ब्राह्मणो बंहुयाजी तस्य कुम्भ्यांनां गृह्णीयाथ्स हि गृंहीतवंसतीवरीको वसतीवरींगृंह्णाति पृशवो वै वंसतीवरींः पृशूनेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यदंन्वीपं

पृशवो वे वंसतीवरीः पृशूनेवारभ्यं गृहीत्वोपं वसति यदंन्वीपं तिष्ठंन्गृह्णीयान्निर्मार्गुका अस्मात्पृशवंः स्युः प्रतीपं तिष्ठंन्गृह्णाति प्रतिरुध्यैवास्मै पृशून्गृह्णातीन्द्रंः (७) वृत्रमंहुन्थ्सो ईऽपो ईऽभ्यंम्रियत् तासां यन्मेध्यं युज्ञिय् सर्देवमासीत्तदत्यंमुच्यत् ता वहंन्तीरभवन्वहंन्तीनां गृह्णाति या एव मेध्यां युज्ञियाः सर्देवा आपस्तासांमेव गृह्णाति नान्तमा वहंन्तीरतीयाद्यदंन्तमा वहंन्तीरतीयाद्यज्ञमितं मन्येत् न स्थांवराणां गृह्णीयाद्वर्रणगृहीता वै स्थांवरा यथ्स्थांवराणां गृह्णीयात् (८)

वर्रणेनास्य युज्ञं ग्रांहयेद्यद्वै दिवा भवंत्यपो रात्रिः प्र विंशति तस्मांत्ताम्रा आपो दिवां ददश्चे यन्नक्तम्भवंत्यपोऽहः प्र विंशति तस्मांचन्द्रा आपो नक्तं ददश्चे छायाये चातपंतश्च संधौ गृंह्णात्यहोरात्रयोरेवास्मै वर्णं गृह्णाति ह्विष्मंतीरिमा आप इत्यांह ह्विष्कृंतानामेव गृंह्णाति ह्विष्मार् अस्तु (९)

सूर्य इत्यांह् सशुंक्राणामेव गृह्णात्यनुष्टुभां गृह्णाति वाग्वा अनुष्टुग्वाचेवेनाः सर्वया गृह्णाति चतुंष्पदय्चां गृह्णाति त्रिः सांदयति सप्त सम्पंद्यन्ते स्प्तपंदा शक्वंरी पृशवः शक्वंरी पृश्चनेवावं रुन्धेऽस्मै वे लोकाय गार्हंपत्य आ धीयतेऽमुष्मां आहवनीयो यद्गार्हंपत्य उपसादयेंद्स्मिं लोके पंशुमान्थ्स्याद्ययदांहवनीयेऽमुष्मिन्नं (१०)

लोके पेशुमान्थ्स्यांदुभयोरुपं सादयत्युभयोरेवेनं लोकयोः पशुमन्तं करोति सर्वतः परिं हरित रक्षंसामपंहत्या इन्द्राग्नियोर्भाग्धेयीः स्थेत्यांह यथायुजुरेवेतदाग्नींध्र उपं वासयत्येतद्वै युज्ञस्यापंराजितुं यदाग्नींध्रं यदेव युज्ञस्यापंराजितुं तदेवैना उपं वासयित यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदनुं यज्ञ रक्षा्र्डस्यवं चरन्ति यद्वहंन्तीनां गृह्णातिं क्रियमांणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय न ह्यंता ईलयन्त्या तृंतीयसवनात्पिरं शेरे यज्ञस्य सन्तंत्यै॥ (११)

प्यनिया पुरापितपुनात्पार शर पुशस्य सनात्पा। (११)

स्यादिन्त्रों गृह्णीयार्यस्त्वमुप्पिन्क्रियते षड्विरंशतिश्च॥
[२]

ब्रह्मवादिनों वदन्ति स त्वा अध्वर्युः स्याद्यः सोमंमुपावहर्न्थ्सवीं देवताभ्य उपावहरेदितिं हृदे त्वेत्याह मनुष्येभ्य एवेतेनं करोति मनंसे त्वेत्याह पितृभ्यं एवेतेनं करोति दिवे त्वा सूर्याय त्वेत्याह देवेभ्यं एवेतेनं करोत्येतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं एवेन् सर्वाभ्य उपावंहरति पुरा वाचः (१२)

प्रवंदितोः प्रातरनुवाकमुपाकरोति यावंत्येव वाक्तामवं रुन्थेऽपोऽग्रेंऽभिव्याहंरित युज्ञो वा आपों युज्ञमेवाभि वाचं वि सृंजिति सर्वाणि छन्दा्र्स्यन्वांह पृशवो वे छन्दार्श्स पृश्नेवावं रुन्थे गायित्रया तेजंस्कामस्य पिरं दध्यात्रिष्टुभैन्द्रियकांमस्य जगंत्या पृश्कांमस्यानुष्टुभौ प्रतिष्ठाकांमस्य पृङ्गा युज्ञकांमस्य विराजान्नंकामस्य शृणोत्विग्निः स्मिधा हवम् (१३)

म् इत्यांह सिवृतुप्रंसूत एव देवतांभ्यो निवेद्यापोऽच्छैत्यप इंष्य होत्रित्यांहेषित १ हि कर्म क्रियते मैत्रांवरुणस्य चमसाध्वर्युवा द्रवेत्यांह मित्रावरुंणौ वा अपां नेतारौ ताभ्यांमेवेना अच्छैति ह्विष्कृंतानामेवाभिधृंतानां गृह्णाते (१४)

कार्षिर्सीत्यांह् शर्मलमेवासामपं प्रावयति समुद्रस्य वोश्विता उन्तर हत्यांह वस्यांद्रहामांनाः प्रीयमाना आपो न

वोक्षित्या उन्नय इत्यांह तस्माद्द्यमांनाः पीयमांना आपो न क्षीयन्ते योनिर्वे यज्ञस्य चात्वांलं यज्ञो वंसतीवरीर्होतृचम्सं चं मैत्रावरुणचम्सं चं स्र्स्पर्श्यं वसतीवरीर्व्यानयित यज्ञस्यं सयोनित्वायाथो स्वादेवेना योनेः प्र जनयत्यध्वर्योऽवेर्पा (३) इत्यांहोतेमंनन्नमुरुतेमाः पृश्येति वावेतदांह यद्यंग्निष्टोमो जुहोति यद्युक्थ्यः परिधौ नि मार्ष्टि यद्यंतिरात्रो यजुर्वदन्प्र पंद्यते यज्ञकतूनां

व्यावृत्त्यै॥ (१५)

बाचो हर्वम्भिर्मृतानां गृह्णत्युत पश्चविश्शतिश्च॥

देवस्ये त्वा सवितः प्रसव इति ग्रावाणमा देत्ते प्रस

देवस्यं त्वा सिवृतुः प्रस्व इति ग्रावाणमा देते प्रसूत्या अश्विनौर्बाहुभ्यामित्यांहाश्विनौ हि देवानांमध्वर्यू आस्तौम् पूष्णो हस्तौभ्यामित्यांहु यत्यै पृशवो वै सोमौ व्यान उपारशुसवनो यद्पारशुसवनम्भि मिमीते व्यानमेव पृशुषुं दधातीन्द्रांय त्वेन्द्रांय त्वेति मिमीत इन्द्रांय हि सोमं आह्रियते पश्च कृत्वो यज्ञुंषा मिमीते (१६)

पश्चौक्षरा पृङ्किः पाङ्को युज्ञो युज्ञमेवावं रुन्धे पश्च कृत्वंस्तूष्णीन्दश् सम्पंद्यन्ते दशौक्षरा विराडन्नं विराड्विराजैवान्नाद्यमवं रुन्धे श्वात्राः स्थं वृत्रतुर् इत्यांहैष वा अपार सोमपीथो य एवं वेद नाफ्स्वार्तिमार्च्छति यत्ते सोम दिवि ज्योतिरित्यांहैभ्य एवैनम् (१७)

लोकेभ्यः सम्भेरित सोमो वै राजा दिशोऽभ्यंध्यायथ्स दिशो-ऽनु प्राविशत्प्रागपागुदंगधरागित्यांह दिग्भ्य एवैन् सम्भंर्त्यथो दिशं एवास्मा अवं रुन्धेऽम्ब नि ष्वरेत्यांह कामुंका एन् इं स्त्रियों भवन्ति य एवं वेद यत्तें सोमादांभ्यं नाम जागुवीतिं (१८)

आहेष वे सोमंस्य सोमपीथो य एवं वेद न सौम्यामार्तिमार्च्छति प्रन्ति वा एतथ्सोमं यदंभिषुण्वन्त्य १ शूनपं गृह्णति त्रायंत एवेनं प्राणा वा अ१ शर्वः पशवः सोमोऽ१ शून्पुन्रपिं सृजति प्राणानेव पशुषुं दधाति द्वौद्वाविषं सृजति तस्माद्वौद्वौं प्राणाः॥ (१९)

यजुंपा मिमीत एनं जागृवीति चतुंश्चत्वारि॰शच॥

[8]

प्राणो वा एष यदुंपा रश्यर्यदुंपा रश्वंग्रा ग्रहां गृह्यन्तैं प्राणमेवानु प्र यंन्त्यरुणो हं स्माहौपंवेशिः प्रातः सवन एवाहं यज्ञ स् सङ्स्थांपयामि तेन ततः सङ्स्थितेन चरामीत्यृष्टौ कृत्वो ऽग्रेऽभि षुंणोत्यृष्टाक्षंरा गायत्री गांयत्रम्प्रातः सवनं प्रांतः सवनमेव तेनां ऽऽप्रोत्येकांदश् कृत्वों द्वितीयमेकांदशाक्षरा त्रिष्टुत्रेष्टुंभम्मार्ध्यंदिनम् (२०)

सर्वन्म्माध्यंदिनमेव सर्वनं तेनाँऽऽप्नोति द्वादंश् कृत्वंस्तृतीयं द्वादंशाक्षरा जर्गती जार्गतं तृतीयसवनन्तृतीयसवनमेव तेनाँऽऽप्नोत्येता ह वाव स यज्ञस्य सङ्स्थितिमुवाचास्कन्दायास्कन्न

हि तद्यद्यज्ञस्य संइस्थितस्य स्कन्दत्यथो खल्वांहुर्गायत्री वाव प्रांतःसवने नातिवाद इत्यनंतिवादुक एनुम्भ्रातृंव्यो भवति य एवं वेद तस्मांदष्टावंष्टौ (२१)

कृत्वों ऽभिषुत्यंं ब्रह्मवादिनों वदन्ति पवित्रंवन्तो ऽन्ये ग्रहां गृह्मन्ते किम्पंवित्र उपार्शुरिति वाक्पंवित्र इतिं ब्र्यात् वाचस्पतंये

पवस्व वाजिन्नित्यांह वाचैवैनंम्पवयित वृष्णों अध्शुभ्यामित्यांह वृष्णो ह्यंताव्ध्शू यौ सोमंस्य गर्भस्तिपूत इत्यांह गर्भस्तिना ह्यंनम्पवयंति देवो देवानां पवित्रंमसीत्यांह देवो ह्यंषः (२२) सं देवानां पवित्रं येषां भागोऽसि तेभ्यस्त्वेत्यांह येषा्ध

ह्यंष भागस्तेभ्यं एनं गृह्णाति स्वां कृतोऽसीत्यांह प्राणमेव स्वमंकृत मधुंमतीर्न इषंस्कृधीत्यांह सर्वमेवास्मां इद स्वंदयित विश्वभ्यस्त्वेन्द्रियेभ्यां दिव्येभ्यः पार्थिवेभ्य इत्यांहोभयेष्वेव देवमनुष्येषुं प्राणान्दंधाति मनंस्त्वा (२३)

अष्ट्वित्यांह् मनं एवाश्ञ्जंत उर्वन्तिरिक्षमन्विहीत्यांहान्तिरिक्षदेवृत्यों हि प्राणः स्वाहाँ त्वा सुभवः सूर्यायेत्यांह प्राणा वै स्वभंवसो देवास्तेष्वेव पुरोक्षं जुहोति देवेभ्यंस्त्वा मरीचिपेभ्य इत्यांहादित्यस्य वै र्ष्मयों देवा मंरीचिपास्तेषां तद्भांगधेयन्तानेव तेनं प्रीणाति यदि कामयेत वर्षुंकः पर्जन्यः (२४)

स्यादिति नीचा हस्तेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेव नि यंच्छति यदिं कामयेतावंरषुकः स्यादित्यंत्तानेन नि मृंज्याद्वृष्टिंमेवोद्यंच्छति यद्यंभिचरेदमुं ज्रह्यथं त्वा होष्यामीतिं ब्रूयादाहुंतिमेवेनं प्रेफ्सन् हंन्ति यदि दूरे स्यादा तिमंतोस्तिष्ठेत्प्राणमेवास्यांनुगत्यं हन्ति यद्यंभिचरेदमुष्यं (२५)

त्वा प्राणे सांदयामीतिं सादयेदसंत्रो वै प्राणः प्राणमेवास्यं सादयित षङ्किर्ष्शुभिः पवयित् षङ्घा ऋतवं ऋतुभिरेवैनंम्पवयित् त्रिः पंवयित् त्रयं इमे लोका पृभिरेवैनं लोकेः पंवयित ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांथ्मत्यात्रयः पश्ना हस्तांदाना इति यत्रिरुंपाष्शु हस्तेन विगृह्णाति तस्मात्रयः पश्ना हस्तांदानाः पुरुंषो हस्ती मर्कटः॥ (२६)

मायंदितम्ष्टावंष्टावेष मनंस्ता पूर्जन्योऽमुख् पुरुषे हे चं ———[५]
देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा उंपार्शौ
यज्ञ र सङ्स्थाप्यंमपश्यन्तमुंपार्शौ समंस्थापयन्तेऽसुंरा वर्ज्ञमुद्यत्यं देवान्भ्यायन्त् ते देवा बिभ्यंत् इन्द्रमुपांधावन्तानिन्द्रौ-ऽन्तर्यामेणान्तरंधत्त् तदंन्तर्यामस्यौन्तर्याम्तवम् यदंन्तर्यामो गृह्यते भ्रातृंव्यानेव तद्यजंमानोऽन्तर्धत्तेऽन्तस्तै (२७)

द्धामि द्यावापृथिवी अन्तरुर्वन्तरिक्षमित्यांहैभिरेव लोकेर्यजमानो भ्रातृंव्यानुन्तर्धत्ते ते देवा अमन्यन्तेन्द्रो वा इदमंभूद्यद्वय स्म इति तैंऽब्रुवन्मघंवन्नन्तं न आ भुजेतिं सुजोषां देवैरवंरैः परैश्चेत्यंब्रवीद्ये चैव देवाः परे ये चावंरे तानुभयान्ं (२८)

अन्वाभंजध्यजोषां देवैरवंरैः परैश्वेत्यांह् ये चैव देवाः परे य चावंरे तानुभयांनन्वाभंजत्यन्तर्यामे मघवन्मादयस्वेत्यांह यज्ञादेव यजमानं नान्तरैत्युपयामगृहीतोऽसीत्यांहापानस्य धृत्ये यदुभावंपवित्रौ गृह्येयांतां प्राणमंपानोऽनु न्यृंच्छेत्प्रमायुंकः स्यात्पवित्रंवानन्तर्यामो गृंह्यते (२९)

प्राणापानयोर्विधृंत्ये प्राणापानो वा एतो यदुंपाःश्वन्तर्यामो व्यान उपाःश्वसवंनो यं कामयेत प्रमायुंकः स्यादित्यसः स्पृष्टौ तस्यं सादयेद्धानेनैवास्यं प्राणापानो वि च्छिंनत्ति ताजक्प्रमीयते यं कामयेत सर्वमायुंरियादिति सः स्पृष्टौ तस्यं सादयेद्धानेनैवास्यं प्राणापानो सं तंनोति सर्वमायुंरित॥ (३०)

वाचंमेवानु प्र यंन्ति वायुं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन र हनामेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मदंग्रा एव वो ग्रहां गृह्यान्ता इति तस्मांदैन्द्रवायवाग्रा ग्रहां गृह्यन्ते तमंघ्रन्थ्सोऽपूयत् तं देवा नोपांधृष्णुवन्ते वायुमंब्रुवन्निमं नः स्वदय (३१)

इति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मद्देवत्यांन्येव वः पात्रांण्युच्यान्ता इति तस्मांन्नानादेवत्यांनि सन्ति वायव्यांन्युच्यन्ते तमेंभ्यो वायुरेवास्वंदयत्तस्माद्यत्पूर्यति तत्प्रंवाते वि षंजन्ति वायुर्हि तस्यं पवियता स्वंदियता तस्यं विग्रहंणं नाविन्दन्थ्साऽदितिरब्रवीद्वरं वृणा अथ मया वि गृह्णीध्वम्मदेवत्यां एव वः सोमाः (३२)

स्त्रा अंस्नित्युंपयामगृंहीतोऽसीत्यांहादितिदेवत्यांस्तेन् यानि हि दांरुमयांणि पात्रांण्यस्य तानि योनेः सम्भूंतानि यानि मृन्मयांनि साक्षात्तान्यस्य तस्मादेवमांह वाग्वे पराच्यव्यांकृतावद्ते देवा इन्द्रंमब्रुवन्निमां नो वाचं व्याकुर्विति सौंऽब्रवीद्वरं वृणे मह्यं चैवेष वायवे च सह गृंह्याता इति तस्मादेन्द्रवायवः सह गृंह्यते तामिन्द्रों मध्यतोऽव्कम्य व्याकंरोत्तस्मादियं व्याकृंता वागुंद्यते तस्मांथ्सकृदिन्द्रांय मध्यतो गृंह्यते द्विर्वायवे द्वौ हि स वराववृंणीत॥ (३३)

मित्रं देवा अंब्रुवन्थ्सोम् राजांन हनामेति सौंऽब्रवीन्नाह स् सर्वस्य वा अहम्मित्रम्स्मीति तमंब्रुवन् हनांमैवेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै पर्यसैव मे सोम श्रीणन्निति तस्मौंन्मैत्रावरुणस्पर्यसा श्रीणन्ति

स्वद्य सोमाः सहाष्टावि १ शतिश्च

पयसेव में सोम इं श्रीणित्रिति तस्मान्मेत्रावरुणम्पयसा श्रीणिन्ति तस्मात्पशवोऽपात्रामन् मित्रः सन्क्रूरमंक्रिति क्रूरमिव खलु वा

पुषः (३४)

क्रोति यः सोमेन् यजंते तस्मांत्पृशवोऽपं क्रामन्ति यन्मैत्रावरुणम्पयंसा श्रीणाति पृशुभिरेव तन्मित्र संमूर्धयंति पृशुभिर्यजमानं पुरा खलु वावैविम्मित्रोऽवेदप् मत्कूरं चृकुषंः पृशवंः क्रिमिष्यन्तीति तस्मादेवमंवृणीत् वरुणं देवा अंब्रुवन्त्वया रेशभुवा सोम् राजान रहनामेति सौंऽब्रवीद्वरं वृणै मह्यं च (३५)

पुवेष मित्रायं च सह गृंह्याता इति तस्माँन्मैत्रावरुणः सह गृंह्यते तस्माद्राज्ञा राजांनमश्यभुवाँ घ्रन्ति वैश्येन वैश्यर्श्र शूद्रणं शूद्रत्र वा इदं दिवा न नक्तंमासीदव्यांवृत्तन्ते देवा मित्रावरुणावब्रुवित्रदं नो वि वासयत्मिति तावंब्रूतां वरं वृणावहा एकं पुवावत्पूर्वो ग्रहो ग्रहो गृह्याता इति तस्मादैन्द्रवायवः पूर्वो मेत्रावरुणाद्गृंह्यते प्राणापानौ ह्येतो यदुपाश्थन्तर्यामौ मित्रो-ऽहरजनयद्वरुणो रात्रिं ततो वा इदं व्यौच्छ्यन्मैत्रावरुणो गृह्यते व्युष्ट्ये॥ (३६)

प्रतस्य शिरों ऽच्छिद्यत् ते देवा अश्विनांवब्रुविन्धिणजो वे स्थं इदं यज्ञस्य शिरः प्रति धत्तमिति तावंब्रूतां वरं वृणावहै ग्रहं एव नावत्रापि गृह्यतामिति ताभ्यामेतमांश्विनमंगृह्यन्ततो वे तो यज्ञस्य शिरः प्रत्यंधताम् यदांश्विनो गृह्यते यज्ञस्य निष्कृत्यै तो देवा अंब्रुवृत्तपूर्तो वा इमौ मंनुष्यच्रौ (३७)

भिषजाविति तस्मौद्वाह्मणेनं भेषजं न कार्यमपूर्तो हो ३ षोऽमेध्यो यो भिषक्तौ बंहिष्पवमानेनं पवियत्वा ताभ्यामेतमौश्विनमंगृह्वन्तस्मौद्वहिष्पवमाने स्तुत आश्विनो गृह्यते तस्मोदेवं विदुषां बहिष्पवमान उपसद्यः पवित्रं वे बंहिष्पवमान आत्मानमेव पंवयते तयौस्वेधा भैषंज्यं वि न्यंदधुरुग्नौ तृतीयम्पस् तृतीयम्ब्राह्मणे तृतीयन्तस्मादुदपात्रम् (३८) उपनिधायं ब्राह्मणं दक्षिणतो निषाद्यं भेषजं कुर्याद्यावंदेव

भेषुजं तेनं करोति समर्धुंकमस्य कृतं भेवति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्माँथ्सृत्यादेकंपात्रा द्विदेवृत्यां गृह्मन्ते द्विपात्रां हूयन्त इति यदेकंपात्रा गृह्मन्ते तस्मादेकोंऽन्तर्तः प्राणो द्विपात्रां हूयन्ते तस्माद्वौद्वौं बहिष्टांत्प्राणाः प्राणा वा एते यद्विदेवृत्याः पृशव इडा यदिडाम्पूर्वां द्विदेवृत्योभ्य उपह्वयेत (३९) पृशुभिः प्राणानन्तर्दधीत प्रमायुंकः स्याद्विदेवृत्यांन्भक्षयित्वेडामुपं

पृश्भिः प्राणान्न्तर्दधीत प्रमायुंकः स्याद्विदेवत्याँ-भक्षयित्वेडामुपं ह्वयते प्राणान्वात्मिन्धित्वा पृश्नुपं ह्वयते वाग्वा ऐन्द्रवाय्वश्चश्चेर्मैत्रावरु श्रोत्रंमाश्चिनः पुरस्तांदैन्द्रवाय्वम्भंक्षयति तस्मांत्पुरस्तांद्वाचा वंदित पुरस्तांन्मेत्रावरुणं तस्मांत्पुरस्ताचश्चंषा पश्यित सर्वतः पिर्हारंमाश्चिनं तस्मांथ्सर्वतः श्रोत्रंण शृणोति प्राणा वा एते यिद्वेदेवत्याः (४०)

यतः खलु वै यज्ञस्य वितंतस्य न क्रियते तदन् यज्ञ र रक्षा इस्यवं चरन्ति यदिरक्तानि पात्राणि सादयंति क्रियमाणमेव तद्यज्ञस्यं शये रक्षंसामनंन्ववचाराय दक्षिणस्य हिव्धानस्योत्तरस्यां वर्तन्या र

अरिक्तानि पात्रांणि सादयति तस्मादरिक्ता अन्तरतः प्राणा

सांदयति वाच्येंव वाचं दधात्या तृंतीयसवनात्परिं शेरे यज्ञस्य सन्तंत्यै॥ (४१)

म्नुष्युच्रावुंदपात्रमुंपुह्वयेत द्विदेवृत्याः षद्गंत्वारि १ शच॥

ब्रह्मण्वन्तो देवा आस्न्ब्रह्मण्वन्तोऽसुंरास्ते ईऽन्योंन्यं नाशंक्रुवन्निभिनित्वाः शण्डामर्कावुपांमन्त्रयन्त् तावंब्र्तां वरं वृणावहै ग्रहांवेव नावत्रापिं गृह्येतामिति ताभ्यामेतौ शुक्राम्निथनांवगृह्वन्ततों देवा अभवन्यरासुंरा यस्यैवं विदुषंः शुक्राम्निथनौं गृह्येते भवंत्यात्मना पर्गं (४२)

बृहस्पतिर्देवानां पुरोहित आसीच्छण्डामर्कावसुराणां

अस्य भार्तृं व्यो भवित तो देवा अंपनुद्यात्मन इन्द्रां याजुहवुरपंनुत्ते शण्डामको सहामुनेति ब्रूयाद्यं द्विष्याद्यमेव द्वेष्टि तेनैनौ सहापं नुदते स प्रंथमः सङ्कृंतिर्विश्वकर्मेत्येवैनांवात्मन इन्द्रां याजुहवुरिन्द्रो ह्यंतानि रूपाणि करिकृदचं रदसौ वा आंदित्यः शुक्रश्चन्द्रमां मन्थ्यं पिगह्य प्राश्चौ निः (४३)

मुन्थ्यंपिगृह्य प्राश्चौ निः (४३) ऋामृतुस्तस्मात्प्राश्चौ यन्तौ न पंश्यन्ति प्रत्यश्चांबावृत्यं प्राचीर्न्या आहुंतयो ह्यन्ते पृत्यश्चौ शुक्राम्न्थिनौ पृश्चाच्चैव पुरस्तांच् यजमानो भ्रातृंव्यान्त्र णुंदते तस्मात्परांचीः प्रजाः प्र वीयन्ते प्रतीचीर्जायन्ते शुक्राम्न्थिनौ वा अनु प्रजाः प्र जायन्तेऽत्रीश्चाद्यौश्च स्वीराः प्रजाः प्रजनयन्परीहि शुक्रः शुक्रशोचिषा (४५) सुप्रजाः प्रजाः प्रजनयन्परीहि म्न्थी मन्थिशोचिषेत्यांहैता

अनुदन्त याः प्रतीचीर्ये पश्चादसुंरा आसन्ताङ्स्ताभिरपानुदन्त

जुहुत्स्तस्मांत्प्रत्यश्चौ यन्तौ पश्यन्ति चक्षुंषी वा एते यज्ञस्य यच्छुकाम्नियनौ नासिंकोत्तरवेदिर्भितः परिक्रम्यं जुहुत्स्तस्माद्भितो नासिंकां चक्षुंषी तस्मान्नासिंकया चक्षुंषी विधृते सर्वतः परिं क्रामतो रक्षंसामपंहत्यै देवा वै याः प्राचीराहुंतीरजुंहवुर्ये पुरस्तादसुंरा आसुन्ताः स्ताभिः प्र (४४)

वै सुवीरा या अत्रीरेताः सुप्रजा या आद्यां य एवं वेदात्र्यस्य प्रजा जायते नाद्यां प्रजापंतेरक्ष्यंश्वयत्तत्परापत्त्तिद्विकंङ्कतं प्राविश्वतिद्वकंङ्कते नारमत् तद्यवं प्राविशत् तद्यवेऽरमत् तद्यवंस्य (४६)

युवत्वं यद्वैकंङ्कतम्मन्थिपात्रम्भवंति सक्तंभिः श्रीणातिं प्रजापतेरेव तचक्षुः सम्भंरति ब्रह्मवादिनों वदन्ति कस्मांध्यत्यान्मंन्थिष् सदो नाश्रुंत इत्यांर्तपात्त्र हीतिं ब्रूयाद्यदंश्रुवीतान्धोंऽध्वर्युः स्यादार्तिमार्च्छेत्तस्मान्नाश्रुंते॥ (४७)

आुत्मना परा निष्प्र शुक्रशोंचिषा यर्वस्य सप्तित्रिर्शश्च॥

देवा वै यद्यज्ञेऽकुंर्वत् तदसुंरा अकुर्वत् ते देवा आंग्रयणाग्रान्ग्रहांनपश्यन्तानंगृह्णत् ततो वै तेऽग्रं पर्यायन् यस्यैवं विदुषं आग्रयणाग्रा ग्रहां गृह्यन्तेऽग्रंमेव संमानानां पर्येति रुग्णवंत्यर्चा भ्रातृंव्यवतो गृह्णीयाद्भातृंव्यस्यैव रुक्ताग्रं समानानां पर्येति ये देवा दिव्येकांदश स्थेत्यांह (४८)

पुतावंतीर्वे देवतास्ताभ्यं पृवेनु सर्वाभ्यो गृह्णात्येष ते योनिर्विश्वभ्यस्त्वा देवेभ्य इत्याह वैश्वदेवो ह्येष देवतंया वाग्वे देवेभ्योऽपांकामद्यज्ञायातिष्ठमाना ते देवा वाच्यपंकान्तायां तूष्णीं ग्रहांनगृह्णत् साऽमंन्यत् वाग्न्तर्यन्ति वै मेति साग्रंयणम्प्रत्यागंच्छत्तदांग्रयणस्यांग्रयणत्वम् (४९)

तस्मादाग्रयणे वाग्वि सृंज्यते यत्तूष्णीम्पूर्वे ग्रहां गृह्यन्ते यथां थसारीयंति म् आख् इयंति नापं राथस्यामीत्युंपावसृजत्येवमेव तद्य्वर्युरांग्रयणं गृहीत्वा यज्ञमारभ्य वाचं वि सृंजते त्रिर्हिं कंरोत्युद्गातृनेव तद्दृंणीते प्रजापंतिर्वा एष यदांग्रयणो यदांग्रयणं गृहीत्वा हिंकरोतिं प्रजापंतिरेव (५०)

तत्प्रजा अभि जिंघ्रित् तस्मौद्धथ्सं जातं गौर्भि जिंघ्रत्यात्मा वा एष यज्ञस्य यदौग्रयणः सर्वनेसवनेऽभि गृह्णात्यात्मन्नेव यज्ञ स् सं तेनोत्युपरिष्टादा नेयित् रेतं एव तद्दंधात्यधस्तादुपं गृह्णाति प्र जनयत्येव तद्वंह्मवादिनों वदन्ति कस्मौथ्सत्याद्गायत्री किनेष्ठा आह्यप्रयण्दं प्रजापंतिरे्वेतिं विरशतिश्चं॥------[११]

इन्द्रों बृत्रायायुर्वे युज्ञेनं सुवर्गायेन्द्रों मुरुद्धिरवितिरन्तर्यामप्रत्रेणं प्राण उंपारशुपात्रेणेन्द्रों वृत्रमंहन्तस्य ग्रहान् वै प्रान्यान्येकांदश॥—————[१२]इन्द्रों वृत्राय पुनंर्ऋतुनांह मिथुनम्पुशवो नेष्ट्ः

पत्नीमुपारश्वन्तर्यामयोर्द्विचंत्वारिरशत्॥४२॥ इन्द्रों वृत्रायं पाङ्कत्वम्॥

This PDF was downloaded from http://stotrasamhita.github.io.

GitHub: http://stotrasamhita.github.io | http://github.com/stotrasamhita

Credits: http://stotrasamhita.github.io/about/